

Proč i v Bohumíně tolik konfrontace?

Co se to v naší politice děje? Proč se někteří lidé až natolik nemají rádi, že volí vždy a v každé situaci výrazně konfrontační tón?

Vidíme to z televizních obrazovek. Politické strany mají na mnohé věci naprosto černobílé a jednoznačné názory. A hlavně - názory naprosto protichůdné a opačné, než političtí odpůrci. Premiér je vulgární a nejde dobrým příkladem.

Ale proč? Tak to přece většinou v životě nechodí. Mnoho věcí a problémů je komplikovaných, mají své výhody a nevýhody, a je často nutné hledat kompromisy. Snažit se pochopit názory druhých, pokoušet se pomocí argumentů prosadit názor vlastní, smířit se s tím, že se to někdy nepodaří a dokonce se radovat z toho, že je to i dobře, když se může ukázat, že ten druhý názor byl lep-

ší. Umět přiznat chybu...

A hlavně se snažit nebýt osobní a odsuzovat druhého člověka jen proto, že s ním v něčem nesouhlasím.

Možná si čtenář položí otázku: o čem se to tady dnes píše

politika

politika. Protože se mi zdá, že se ta konfrontace rozmáhá dál a dál. I v našem městě, kde si dlouhodobě zakládáme na velmi dobré spolupráci v zastupitelstvu, na věcném řešení úkolů, které před městem stojí, a na tom, že se umíme dohodnout.

Začínají se používat lži a osobní útoky. A to by nebylo pro budoucí spolupráci dobré. Proto bych rád navrhnul šlápnutí na brzdu.

Konkrétní příklady mám dva. Jeden se týká polemiky v Oku, kdy čtenář Jan Grim reagoval na politický článek člena ODS Pavla Walicy. Ten předtím reagoval, byť opožděně, zase na můj článek k poplatkům ve zdravotnictví. To je v pořádku. Ale způsob, jímž se v odpovědi vypořádal Pavel

Walica s občanem, který jen projevil opačný názor, byl brutální. Mohl bych napsat: jen více takových odpovědí od zástupce ODS a už je nebude volit vůbec nikdo.

Ale neudělám to, protože i ODS, s moudrymi lidmi v jejích řadách, potřebujeme. K tomu, aby i oni pomáhali hledat řešení městských problémů. K tomu, aby nám byli politikou opozicí na úrovni a zároveň lidsky partnery, kteří sice

nemusí mít stejné názory, ale respektují se.

Ve druhém případě půjdu trochu do sebe. V polemice o radikálech jsem byl i já osobní. Martin Bacík sice psal do Oka nepravdivé články, pořádal demonstrace a pochybil právně u voleb, ale způsob, jakým se s ním nakonec ODS rozloučila, byl zřejmě dramatický. A pro mladého člověka, který není zvyklý na mediální útoky celostátního charakteru, to asi nebylo jednoduché. A já si ve svém článku také přisadil. Chtěl bych jít příkladem a svou chybu uzнат. Dejme Martinu Bacíkovi šanci na klidný život mezi námi a nechejme jej již na pokoji.

Tak se těším na to, že se budeme přít zase již jen o to, čí názor a návrh řešení je lepší.

Petr VÍCHA (ČSSD),
starosta města,